A°. 1835. N°. 73.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 20 Junij.

FRANKFORT, den 16den Junij.

De president der Duitsche bondsvergadering zal, zoo men verzekert, in het begin van Julij uit Weenen terugkomen. Men spreekt van gewigtige voordragten, welke hij aan die vergadering zou te doen hebben, voornamelijk ten aanzien der buitenlandsche betrekkingen van het verbond.

— Van de Boven-Elve wordt den 8 Junij het volgende geschreven: «Men herinnert zich, dat, na de bijeenkomst der Monarchen van Oostenrijk, Pruissen en Rusland te Schwedt en Munchen-Gräz, slechts eene beschikking ten aanzien van hunne Poolsche provinciën is openbaar gemaakt. Dat er toen echter nog meer is overlegd, en wel omtrent de algemeene staatkundige betrekkingen van Europa, daaraan zal men niet behoeven te twijfelen, ofschoon daarvan niets stelligs is ruchtbaar geworden. Daar nu middelerwijl die betrekkingen eene meer bepaalde houding aangenomen hebben, en inzonderheid het *viervoudig verbond* zich in zijne gevolgen meer ontwikkeld heeft, kan men met grond verwachten, dat bij de aanstaande bijeenkomst der genoemde monarchen, iets tot stand zal gebragt worden, waardoor in de staatkundige weegschaal het evenwigt met dit verbond zal behouden worden. Aan zulk een verdrag zullen dan waarschijnlijk niet alleen Oostenrijk, Pruissen en Rusland deel nemen, maar ook alle overige Europische staten, die aan het monarchale grondbeginsel vasthouden, met name inzonderheid het Duitsche verbond, als eene vereeniging van onderscheidene bijzondere mogendheden.»

— De Courant van Karlsruhe behelst onder anderen het volgende: «De valsche geruchten en kwaadwillige verzinsels, die sedert de voordragt aan de staten, nopens de toetreding van Baden tot de Duitsche tolvereeniging, zijn verspreid geworden en velen verontrust hebben, vervallen langzamerhand en maken voor de waarheid plaats. Niemand gelooft meer aan de verhooging van den prijs van het zout, aan de wederinvoering van het weggeld, aan verhooging van tol van de zijde van Zwitserland, aan vermeerdering der directe belastingen en andere ongerijmde geruchten. De voordragt der regering tot vermindering der belastingen zal ook den ongeloovigste overtuigen, dat de aansluiting van Baden aan de Duitsche tolvereeniging geene nadeelige, maar voordeelige financiele resultaten oplevert.

— Bij de staten-vergadering van Baden worden thans ook een aantal verzoekschriften *voor* de bedoelde aansluiting ontvangen.

— Brieven uit Scutari melden de volgende gebeurtenis: »Het is bekend, dat de pacha van Scutari reeds sedert langen tijd van de Turksche bevolking van Scutari eene som van 200,000 Turkschen piasters als contributie vordert; dat deze steeds daartegen is opgekomen, terwijl de Christelijke bevolking zich bereid verklaard heeft om de aan haar opgelegde som langzamerhand te voldoen. Zoo was de staat van zaken een geruimen tijd, zonder dat van de eene of andere zijde iets verder gebeurde. Dan den 17den liet de pacha, men zegt in vertrouwen op de ontvangene tijding, dat de Turksche vloot op de Albanische kust was aangekomen) plotseling alle toegangen tot den bazar met troepen en kanonnen bezetten en de Turken het bezoek van denzelven verbieden, terwijl hij daarentegen alles in het werk stelde, om de Christenen, voor wien de bazar steeds openbleef, te bewegen, om allen omgang met de Turken te staken en zich aan hem aan te sluiten, ten einde de Turken alzoo tot voldoening zijner vorderingen te noodzaken. Dan de Christenen antwoordden, dat zij, door opvolging van dezen raad, niet dan zichzelven benevens hunne Turksche landgenooten nadeel zouden doen; dat zij zich aan de wraak van dezen niet konden blootstellen, enz. Op deze wijze verliepen de 17de en 18de Mei. Intusschen namen de Christenen, in het vooruitzigt, dat er nadere ernstige maatregelen zouden kunnen genomen worden, dezen tijd te baat, om van hunne in den bazar opgelegde goederen het grootste gedeelte in veiligheid te brengen, terwijl tevens tusschen de Turksche en Christelijke ingezetenen bijeenkomsten gehouden en afspraken gemaakt werden. Daarin schijnt besloten te zijn, om gemeenschappelijk geweld met geweld te keeren, daar men van beide kanten begreep, dat des pacha's weinig verborgen oogmerk daarop gerigt was, om oneenigheid tusschen Turken en Christenen te zaaijen, en met hulp der eene de andere partij beurtelings te onderwerpen. De toebereidselen werden te dien einde gemaakt. Naar alle kanten werden boden afgezonden, om de bewoners van het omliggende land en de naburige gebergten te hulp te roepen, en des anderendaags, 19 Mei, zag men alle op de stad uitloopende wegen bedekt met gewapende boeren, inzonderheid met geheele zwermen der oorlogzuchtige Morlacken. Weinige uren na zonnenopgang hoorde men reeds geweer- en pistoolschoten in de straten, en er volgde weldra een moorddadig gevecht, dat drie dagen lang met gelijke hevigheid aanhield, en den 19den Mei, bij het vertrek der berigten, nog voortduurde. De uitslag was nog twijfelachtig, doch de overwinning scheen naar de zijde des volks over te hellen, en men dacht, dat de troepen genoodzaakt zouden wezen, om de stad te ontruimen en zich in de citadel op te sluiten, welke overigens voor hun aanzienlijk getal (waarschijnlijk schijnen er 5000 man geweest te zijn) slechts voor vijf dagen levensmiddelen had.»

— Men verneemt thans, dat in Bosnie reeds sedert den 20sten Mei de pest heerscht; doch dat zulks door de ingezetenen zoo geheim is gehouden, dat men het op de Oostenrijksche grenzen eerst den 2den Junij is ontwaar geworden. Van den kant der Oostenrijksche regering zijn thans maatregelen van voorzorg genomen, ten einde het doordringen dezer ziekte te keer te gaan.

— In de haven Vale di Norce, in Albanie, is mede de pest op eene Turksche brigantijn uitgebroken.

BERLIJN, den 14den Junij.

Hare Koninklijke Hoogheid Prinses *Albrecht* is van hier naar 's Gravenhage vertrokken.

KOPENHAGEN, den 7den Junij.

Den 6den Mei heeft te Oddes Sogn in de probstei Hadersleben eene geheel buitengewone plegtigheid plaats gehad. Een achtenswaardig echtpaar, *Anders Petersen* en *Mette Anders*, heeft zijne juweelen-bruiloft, of den 75sten verjaardag van hunne echtverbintenis gevierd. De man is 98, de vrouw 90 jaar oud. Beide zijn gezond en welgemoed.

PARYS, den 16den Junij.

Volgens het ministeriele ochtendblad, zal het Fransche gouvernement wel eerlang toestaan, dat er troepen voor de Koningin van Spanje in Frankrijk aangeworven worden, even als de Engelsche regering ten opzigte van Engeland heeft vergund.

De kamer der pairs heeft het ontwerp van wet, om, voor kosten van geheime politie, over 1835 nader toe te staan eene som van 1,200,000 franken, met 84 tegen 13 stemmen aangenomen.

Het hof der pairs heeft heden ook weder eene zitting gehouden. Het merkwaardigste, dat dezelve opgeleverd heeft, is dat de onwillige beklaagde *Carrier*, van Lijon, tegen zijne vooraf gedane verklaring aan, bij de behandeling der zaken aan het spreken geraakt en er genoegzaam toe gekomen is, om goedwillig aan het regtsgeding deel te nemen, hetwelk, zoo hij erkende, door den president met onpartijdigheid werd bestuurd. Een drietal andere onwillige beklaagden, die men noodzaken wilde om voor het hof te verschijnen, hebben zich uit de gevangenis laten slepen, zich overal aan vasthoudende wat zij maar grijpen konden. Men heeft hen nog niet weder laten brengen.

— Volgens hetgeen eenige dagbladen melden, heeft *Zumala-Carreguy*, de opperbevelhebber van don *Carlos*, thans 38,000 man onder zich en is hij genoegzaam van geld en alle andere benoodigdheden voorzien.

Het blijkt thans uit nadere berigten van de Spaansche grenzen, dat de troepen der Koningin zoo wel Elissondo als Sant-Estevan en Urdach ontruimd hebben. Voorts is het garnisoen van Irun naar St. Sebastian vertrokken. Er zijn alleen veertig man bij de bruggenpost achter gebleven. Bilbao, waarop het de carlisten thans schijnen gemunt te hebben, is, volgens de jongste tijdingen, door den generaal *Espartero* met 11,000 man bezet. — De luitenant, kolonel *Zugarramurdi* en twee officieren, die met hem Elissondo verlaten hebben, om op Franschen bodem de wijk te nemen, zijn, op last van den generaal *Oraa*, onder behoorlijk geleide, naar Pampelona vervoerd. Men brengt thans tot eenige verontschuldiging van hun kleinmoedig gedrag bij, dat zij zonder levensmiddelen en krijgsbehoeften waren op eenen post, die door overmagt dreigde ingesloten te worden.

— Er zijn heden verscheidene handels-koeriers van Madrid aangekomen. Het gerucht heeft zich verspreid, dat Bilbao reeds door de Carlisten ingenomen is en dat er een republikeinsche opstand in Castilie en Arragon uitgebarsten is.

Dit gerucht heeft echter bevestiging noodig. Zekerder is het echter, dat Bergara zich bij verdrag aan de carlisten overgegeven heeft. Dit

punt is van groot belang. De officieren van het garnisoen zijn den 10den te St. Sebastiaan aangekomen. De soldaten van de bezetting aldaar, over hunne lafhartigheid verontwaardigd, hebben hen om het leven willen brengen. Zij zijn door tusschenkomst van den brigardier *Jauregui* met moeite gered geworden. Deze heeft hen naar de citadel laten brengen.

— De laaste Madridsche dagbladen, welke men van hier ontvangen heeft, behelzen de dekreten der Koningin-Regentes, waarbij don *Martinez de la Rosa*, op zijn verzoek, als president van den raad van ministers en minister van buitenlandsche zaken ontslagen, en de graaf *Toreno* tusschentijds met het ministerie van buitenlandsche zaken belast wordt.

Men wil, dat de graaf *Toreno* eenen krijgsraad te Madrid opgerigt heeft, die de operatien van het leger te velde zou regelen.

— De *Constitutionel* behelst berigten, volgens welke de laatste verandering van het Portugeesche ministerie zou toe te schrijven zijn aan de zucht der jonge Koningin, om een huwelijk tusschen haar en den hertog van *Nemours*, zoon van den Koning der Franschen, te bevorderen.

'sGRAVENHAGE, den 18den Junij.

Heden wordt, door het uitsteken van 'slands vlag van openbare en bijzondere gebouwen, de dag herinnerd, waarop voor twintig jaren de roemrijke veldtogt van Waterloo gehouden werd; welke dag 'slands onafhankelijkheid heeft gehandhaafd en bevestigd. Tegen aanstaande Zondag is er, ter gedachtenis aan dezen beslissenden veldtogt, een dank- en biddag uitgeschreven.

— Morgen achtend verlaat Z. M. de Koning deze residentie en vertrekt Hoogsdezelve naar het Loo.

— Zoo men verneemt, heeft Z. M. de Koning van Zweden, aan Z. K. H. Prins *Willem Frederik Henderik*, ter gelegenheid van hoogstdeszelfs jongsten verjaardag, den 13den dezer, een schitterenden degen en twee fraaije porfijren vazen ten geschenke gegeven. Men weet, dat de jonge prins ten verleden jare een zeetogtje naar Petersburg heeft ondernomen, en op zijnen togt derwaarts zich ook te Stokholm heeft opgehouden, alwaar Z. K. H. menigvuldige blijken van vriendschap van Z. M. den Koning van Zweden heeft ontvangen. Op dit oogenblik is hoogstdezelve op reis naar de West-Indien.

— Op den 1sten Mei ll. beliep de bevolking der kolonien van de maatschappij van weldadigheid 8326 zielen, als in de vrije kolonien 2478, den Ommerschans 1362, Veenhuizen, 1ste gesticht 1568, 2de gesticht 1453, en 3de gesticht 1350; te Wateren 82; en Ambtenaren bij de Directie, 33. Er bevonden zich op dat tijdstip in de Kolonien 105 paarden, 1277 koeijen, 361 stuks jong vee, 108 kalveren en 3061 schapen. Uit den van wege de Directie opgemaakten staat der kolonien, gedurende de maand Mei, blijkt, dat de winterrogge, op beste stukken lands, zich uitmuntend houdt; die op schralen, maar vooral op meer veenachtigen grond, zou, bij warmer weder, minder achterlijk en beter staan.

« De zomergewassen, aldus gaat de Directie voort, hebben aanvankelijk allerbest weder getroffen, doordien er in den zaaitijd genoegzaam regen gevallen is.

« Het vlas is dan ook gewenscht opgekomen, en staat zeer goed. Het zelfde kan men van de Garst zeggen. Ook de Haver, voor zoo verre die reeds is opgekomen, vertoont zich gunstig; alle die gewassen hebben zoo zeer nog geen warmer weder noodig gehad.

» Het aardappelpoten is afgeloopen en heeft almede goed weder getroffen. Geen nachtvorst heeft de reeds uitgekomen vroege aardappelen tot dus verre beschadigd.

» De veestapel blijft in goeden staat. Op den 1sten dezer maand waren er reeds 306 lammeren, en de kudden schapen zijn daardoor tot over de 300 stuks gebragt. Voorts waren er 108 kalveren, om aangefokt te worden, waarbij nog nagenoeg zulk een getal te verwachten is.

« De sterfte onder het vee blijft steeds gering.

« De fabriekwerkzaamheden gaan eenen geregelden gang. In April is er 6518,50 el verschillende stoffen geweven, makende met de 17356,50 van het eerste kwartaal dezers jaars, 23875 el uit, dat is tegen 71625 el in het jaar. De voortgang in April zou aanmerkelijk grooter hebben kunnen zijn, indien er in die maand geen wevers met ontslag vertrokken waren. Dezelve kunnen echter dadelijk weder door leerlingen worden vervangen. Op 80000 el in het loopende jaar blijft men nog altijd rekenen, te meer daar het hoe langer zoo meer blijkt, dat de spinnerijen, gedurende den zomer, de weverijen wel zullen kunnen bijhouden.

Met bijzonder genoegen vernamen wij van den heer *H. F. Schermacher* te Amsterdam, dat zij, die vroeger tot het gesupprimeerde vondelingshuis aldaar behoord hebben, en meerendeels naar die stad zijn wedergekeerd, gereedelijk hebben kunnen geplaatst worden: de jongens meest in de omliggende dorpen en kleinere steden bij tuin- en bouwlieden, en de meisjes meest in de stad zelve. De ijver van dien heer, om de koloniale kweekelingen van Amsterdam, bij hunne eerste schrede in de wereld, behulpzaam te zijn, is groot en voorbeeldig, waarvoor elk menschenvriend hem dank verschuldigd is.

BREDA, den 18den Junij.

Naar men verneemt, heeft de laatste inspectie van de schutters, aan welke een onbepaald verlof is verleend, zulke gunstige resultaten opgeleverd, dat de volgende, welke 3en Junij zoude moeten plaats hebben, zeer gevoegelijk tot October kunnende worden uitgesteld, tot dien tijd verschoven is.

GRONINGEN, den 15den Junij.

Wij zijn verzocht het volgende te plaatsen, als zijnde een nieuw bewijs van den achteruitgaanden toestand der landbouwers in dit gewest: Den 13 Junij l.l. vertrok van Usthuizen *J. D. van der Kraak* met zijne vrouw *A. A. Rijpma*, vier kinderen en eene dienstmeid, voornemens, om met kapt. *Barth Oelsen* van Delfzijl naar Bremen en van daar naar de Vereenigde Staten van Noord-Amerika te verhuizen. De drukkende toestand der landbouwers in dit gewest, welke, schoon langzaam, hem met het geheele verlies zijner bezittingen bedreigde, leed hem besluiten, have en goed te verkoopen en zich naar de Provincie Missouri te begeven, om in den algemeenen bloei der Vrije Unie te deelen, waardoor voor hem en zijn gezin tevens het onaangenaam vooruitzigt verdwijnt, van binnen weinig tijds met meer verarmde huisgezinnen naar de eene of andere Nederlandsche kolonie van weldadigheid te moeten opgezonden worden. *Groninger Courant.*

AMSTERDAM, den 18den Junij.

Beurs van den 17den Junij.

Wij zijn heden zonder eenig politiek nieuws. Uit Spanje zijn geene nadere tijdingen ontvangen.

Onze beurs was over het algemeen in eenen zeer willigen geest en de omzettingen waren niet onbeduidend.

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. Zeer belangrijke inkoopen, welke daarin voor binnenlandsche rekening bewerkstelligd zijn, deden den prijs van dit effekt tot $56\frac{1}{8}$ opklimmen en bleef hetzelve op deze hoogte, met veel handel; 5 pCt. 101, $101\frac{1}{8}$, $\frac{3}{16}$, $\frac{1}{4}$, $\frac{5}{16}$ met eenige doch niet aanmerkelijke affaire; kansbiljetten $25\frac{9}{16}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{11}{16}$ gedaan; naar sijndicaat was vraag voor Duitsche rekening, waardoor de prijs dezer effekten tot 95 en 80 pCt. opklom; aandeelen handelmaatschappij $107\frac{3}{4}$ à 108; dito nieuwe $101\frac{1}{4}$ gedaan.

Spanje. Van Spaansche Schuldbrieven werd zeer veel in cortes-obligatien omgezet, en dit effekt vervolgt de vooruitgaande beweging, doordien, zoo wel te Parijs, als te Antwerpen en Brussel, de groote speculanten meer vertrouwen op deze fondsen kregen; deze omstandigheden, gepaard met de niet onaanzienlijke aankoopen, welke aan onze beurs daarin geschiedden, hebben de stukken tot $32\frac{1}{2}$ doen stijgen en bleven op deze hoogte, met koopers. De overige Spaansche Schuldbrieven waren wel insgelijks gewild, doch niet in die verhouding; perpetueelen 5 pCt. bleven $43\frac{3}{8}$ à $\frac{1}{2}$; 3 pCt. $27\frac{3}{8}$ à $\frac{1}{2}$. Uitgestelde $17\frac{3}{8}$, en coupons cortes $18\frac{3}{4}$ à 19 met eenigen handel.

Rusland. Oude Russen zijn met $102\frac{1}{2}$, nieuwe met 104 betaald; Russen van 1831 en 1833 prijshoudend, $98\frac{3}{4}$ à $\frac{7}{8}$; roebels $68\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$ bij geringe omzetting.

Brazilie. Eenige kleine inkoopen voor binnenlandsche rekening deden dit fonds tot 83 pCt. stijgen. Columbia $25\frac{3}{4}$, $\frac{7}{8}$, $\frac{1}{2}$ gebleven; coupons $6\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$ *f.*

Peru. $23\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$; coupons $5\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$ *f*, allen bij eenige meerdere levendigheid dan zulks sedert eenige dagen het geval was.

Beurs van den 18den Junij.

De Engelsche berigten van jl. maandag zijn, ten opzigte van de fondsen-markt te Londen, veel geruststellende; alle effekten, bijzonder de Spaansche, in eene meer willige houding, en ook onze beurs was heden, dien ten gevolge zeer geanimeerd.

Nieuws was er hoegenaamd niets.

Fluctuatiën der prijzen.

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. $56\frac{1}{4}$, $\frac{5}{16}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{7}{16}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{5}{16}$ bij uitgebreiden handel en veel kooplust voor binnenlandsche rekening, zoowel als voor Duitsche; 5 pCt. $101\frac{5}{8}$, $\frac{3}{4}$ bij veel handel; naar sijndicaat was levendige vraag: oude klommen tot $95\frac{1}{8}$ en nieuwe tot $80\frac{1}{4}$; kansbiljetten $25\frac{3}{4}$, $\frac{13}{16}$, $\frac{7}{8}$, $\frac{15}{16}$ gebleven.

Spanje. 5 pCt. perpetueelen varieerden sterk, stegen tot $44\frac{1}{8}$, vielen tot $43\frac{1}{8}$ terug en bleven $43\frac{3}{8}$; 3 pCt. $27\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{4}$ bij eenigen doch niet aanmerkelijken handel; uitgestelde $17\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$; obligatien cortes, door aanmerkelijke inkoopen voor binnenlandsche rekening; van $33\frac{1}{4}$ tot $34\frac{1}{8}$ geklommen, tot $33\frac{3}{4}$ achteruitgegaan en 34 gebleven; coupons $19\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$: er is zeer veel handel in de twee laatstgenoemde gedreven.

Alle Zuid-Amerikaansche schuldbrieven bijzonder gewild en tot aanmerkelijk hoogere noteringen te plaatsen.

Brazilie. Van 84 tot $84\frac{1}{2}$ gestegen; Columbia $27\frac{1}{8}$, $\frac{1}{4}$; coupons $6\frac{1}{2}$, $\frac{5}{8}$; Mexico $34\frac{1}{2}$; Peru $24\frac{1}{2}$, 25; coupons $5\frac{3}{8}$ à $\frac{1}{2}$ *f* goed te plaatsen.

De Engelsche berigten van jl. Dingsdag zijn bij het sluiten dezes nog niet gearriveerd.

Mengelwerk.

Eigenhandige aanteekeningen van Napoleon.

De *Memoires de Napoléon Bonaparte*, in 1834, te *Parijs* uitgegeven, zijn, volgens de getuigenis van den uitgever, eigenhandig door NAPOLEON opgeteekende mededeelingen, waaraan hij, gedurende zijn verblijf op *Elba*, de laatste hand gelegd heeft. — Het manuscript zelf — zoo verzekert hij — geraakte in 1815 in handen der Bourbons, maar de gebeurtenissen van 1830 hebben het weder uit zijnen duisteren schuilhoek te voorschijn doen komen. Wij laten deze getuigenis en verzekering in het midden, en willen ons hier slechts bepalen met het overnemen van eenige markante punten uit genoemd werkje, waarin NAPOLEON, van zich zelven sprekende, onder anderen het navolgende zegt:

« Ik ben een geboren Franschman; *Korsika* was, reeds voor mijne geboorte, met *Frankrijk* vereenigd. Maar ik vermeen ook bovendien genoeg voor deszelfs roem en geluk gedaan te hebben, om op het regt van Fransche nationaliteit aan-

spraak te kunnen maken. Ik heb altijd in het belang van *Frankrijk* gehandeld; terwijl ik eindelijk het afstijgen van den troon verkoos boven het sluiten van eenen schandelijken vrede. Het afstand-doen van eene kroon is eene grootsche daad; wanneer dezelve niet het gevolg van moedeloosheid of zwakte, maar een offer is aan de majesteit van land en volk.

« Wat ik gedaan heb, zou ik nog doen. *Frankrijk* zal mij onder alle omstandigheden altijd denzelfde vinden. Trouwelooze menschen mogen mij veroordeelen; vleijers mogen mij hunne eigene nietigheid doen ervaren: hetgeen ik hier ter neder schrijf, is eene zegevierende wederlegging dier veroordeeling en voor de nakomelingschap de maatstaf, om het ware van het valsche te kunnen onderscheiden. De dag der geregtigheid nadert; de dag, waarop boosheid, nijd en lage verraderij zullen ophouden van mijn ongeluk voordeel te trekken. Noch de ondank der grooten, noch die van bijzondere personen zal mij terug houden, onbewimpeld en met vrijmoedigheid de onbekende oorzaken bloot te leggen, die de drijfveêren mijner staatkundige handelingen waren. Ben ik daardoor nu en dan in de verpligtende noodzakelijkheid, mij zelven te verdedigen, die verdediging zal nimmer bitter zijn. Ware zij zulks, zoo zoude ik mij zelven onwaardig gedragen. De bedorvenheid der burger-maatschappij is zoo groot, dat velen mijne klagten zonderling zullen vinden, en mij welligt, zonder schaamte, zullen vragen, of zij dan verpligt waren mij boven zich zelv' de voorkeur te geven? Ik heb er zoo velen gezien, die ik als mensch nimmer achting kan toedragen, en die zich toch verbeelden op mijne achting aanspraak te kunnen maken.

« Dat ik fouten begaan heb, zal ik niet loochenen; maar wie is hier meer strafbaar, ik of zij, die verzuimd hebben mij daarvoor te waarschuwen, of, ter regter tijd, daarop opmerkzaam te maken? want van het oogenblik, dat ik tot de hoogste magtsuitoefening ben opgeklommen, zag ik mij van vleijers omgeven, die mijne wenschen altijd zochten te voorkomen. Het was mij schier onmogelijk de gelaatstrekken van hen te onderscheiden, die zich om mij schaarden, daar zij gewoonlijk met neêrgebogen hoofden voor mij stonden. Ik had slechts weinig vrienden, en er zijn er mij nog minder overgebleven. Enkele bewezen mij eene hartelijke, opregte toegenegenheid, enkele enthousiasten hebben zelfs dapper voor mij gestreden. Maar ik toonde mij die genegenheid en geestdrift ook, zoo veel ik kon, waardig: want ik wist te beminnen.

« Dat ik mijne bloedverwanten lief heb, is genoegzaam gebleken en zelfs bij diegenen onder hen, die zich ondankbaar jegens mij getoond hebben. Evenzeer heb ik mijne wapenbroeders, de deelgenooten mijns roems, lief, die uit mijne verheffing rijkelijk voordeel hebben getrokken. Ik heb *Frankrijk* lief, en meen het met kostbare bezittingen begiftigd te hebben: vrede, bruikbare wetten en lauweren, zoo als geene vroegere eeuwen het ooit hadden doen verwerven. Mijn streven was altijd, om het aangeworvene te behouden; ik stichtte nieuwe gebouwen op oude bouwvallen, zonder echter mijne bouwstoffen aan de verstrooid liggende overblijfsels dier bouwvallen te ontleenen. Het mogt mij gelukken, naar de behoeften des tijds, nieuwe instellingen uit den mengelklomp van verwarring te scheppen. Ik moedigde de kunsten aan; vereerde de wetenschappen; vernieuwde de altaren; onderwierp aan de magt van mijnen wil de trotsche, ijdele en dwaze wijsbegeerte der achttiende eeuw, die de burger-maatschappij bedorven, de harten verdeeld en de kiemen der republiekeinschgezindheid, eene magtelooze en dolle hersenschim, wortel had doen schieten; welke gezindheid allen in het ongeluk zal storten, die dwaas genoeg zijn, in hare verwezenlijking het waarachtig geluk te zoeken. Die gezindheid heeft het geloof aan God ondermijnd; maar de strenge orde, die mijn huisselijk leven kenmerkte, mijn voorbeeld en mijne wijze van handelen hebben *Frankrijks'* wedergeboorte doen stand grijpen. Door mij is *Frankrijk* monarchaal geworden; want ik vernietigde de anarchie, die het overweldigd had en trachtte door die vernietiging de welvaart van allen te bevorderen.

« Ik heb de inkomsten van den staat nimmer verkwist. Ik was evenzeer afkeerig van eene strafbare verspilzucht als van eene laakbare spaarzaamheid. Ik vermeerderde mijne eigene bezittingen, zonder mij daarom over de gedachten aan mijn toekomstig lot te verontrusten. Waartoe zou ik goud behoeven? En wat mijne erfgenamen betreft, mijn naam maakt hen alleen rijker dan de rijkste potentaten.

« Mijne staatkundige loopbaan schijnt geëindigd te zijn. Ik sta werkelijk reeds op het grondgebied der nakomelingschap, schoon mijne levenszon nog niet is uitgebluscht. Ik hoor het oordeel der menschen; de woedendste hartstogten zijn losgebroken, maar het schijnt mij toe, dat geestdrift en dankbaarheid luider dan gene spreken. Tegen over elke aanklagt jegens mij stel ik eene zegepaal of belangrijke, staatkundige daad. De waarheid blinkt altijd door, en zij is eervol op mijne zijde."

Uit zijne kindscheid deelt de schrijver der herinneringen ons het volgende mede:

« Ik herinner mij nog van de menigvuldige sprookjes, die onze kindermeid bezigde, om mij in slaap te praten, één, op zekeren nacht, dat ik wakker lag en haar geen rust liet:

« « NAPOLEON — zeide zij — wees rustig en stil, dan zal ik u het koningrijk *Korsika* geven, als gij groot zijt. " ", — « En *Frankrijk?*" — antwoordde ik — « « *Frankrijk* ook " " — « En de geheele wereld?" — « « Die zult gij ook hebben; maar nu moet gij stil zijn en niets meer begeeren, anders zoudt gij God moeten onttroonen. " " —

« Ik was met deze belofte zoo ingenomen, dat ik, toen mijne oogen, eindelijk, door den slaap digt vielen, in mijnen droom riep: « ik zal koning van *Korsika*, van *Frankrijk* en de geheele wereld worden; dat heeft SAVERIA (zoo heette onze kindermeid) mij beloofd; maar ik wil niets meer dan dat begeeren, anders zou ik God zelve naar de kroon steken."

Met deze opteekening staat de volgende in verband. « Ik was buitengewoon weetgierig; ik verlangde niets meer dan de oorzaken der natuurgewrochten, die ik alom waarnam, te leeren kennen. Mijne vragen bragten mijnen oud-oom LUCIEN dikwijls in verwondering, die mij, uit dien hoofde, een toekomstig licht der kerk noemde. « NAPOLEON moet, zeide hij — aartsdiaken worden, misschien wel bisschop of kardinaal." — En dan vroeg de goede man mij of ik ook gezind was, om Paus te worden. Maar mijn antwoord was altijd: « Neen, geen Paus, maar koning van *Korsika* en *Frankrijk*."

Onder andere curieuse bijzonderheden, verhaalt NAPOLEON in deze *Memoires*, het volgende, gedurende zijn verblijf aan de militaire school te *Brienne*: « Eens gaf men mij den PLUTARCHUS VAN AMYOT in handen. Ik verslond dit boek, en het bleef, mijn geheele leven door, mijne meest geliefkoosde lectuur. Ik putte er het zelfstreelend verlangen uit, dat ook eenmaal mijne levensgeschiedenis zoo uitvoerig mogt beschreven worden; terwijl zich met dit verlangen mijne eerste eerzuchtige begeerten vormden, en tegelijkertijd het bewustzijn, dat, om zich zelven te kunnen vereeuwigen, de meest in het oog schitterende daden den maatschappelijken mensch van anderen behooren te onderscheiden; dat de fortuin den sterveling zelden zoekt; maar dat hij verpligt is, haar onvermoeid op te sporen en, haar eenmaal gevonden hebbende, verdubbelde ijver noodig is, om, bij derzelver bezit, de goedkeuring zijner medemenschen te verwerven."

« De levensgeschiedenis der grootste veldheeren van den ouden tijd boezemde mij inmiddels — zoo gaat hij verder voort — den diepsten eerbied en eene onbeperkte zucht tot navolging hunner roemrijke voorbeelden in. ALEXANDER, HANNIBAL en CESAR waren steeds mijne geliefkoosde modellen, schoon de tweede mij altijd de meeste bewondering scheen te verdienen, omdat hij zich zelven tot een zeldzaam wezen had gevormd, zich zelven hulpmiddelen ter bereiking van het voorgestelde doel wist daar te stellen, en zijn vaderland, op de roemrijkste wijze, heeft gediend. Ik volgde hem steeds in het zelfde voetspoor, in zijne zegepralen en in zijnen tegenspoed, schoon nimmer vermoedende, dat ik, na de bewondering van geheel *Europa* geweest te zijn, op eens, als door eenen bliksemslag, in den afgrond zou nederstorten, waarvoor ik mij had behooren te hoeden. Maar die voorzigtigheid heb ik in den wind geslagen, omdat ik op *Frankrijk* vertrouwde, en dat vertrouwen heeft mij bedrogen. Moge dit bedrog hetzelve nimmer berouwen.

« HANNIBAL was alzoo mijn uitgelezen voorbeeld. ALEXANDER hield mijne verbeelding door zijne avonturen gaande en aan CESARS biographie ontleende ik, wat den dapperen krijgsheld en den grooten staatsman noodig is te weten."

Non-interventie.

De teerling is geworpen! Geene interventie, ten minste geene regtstreeksch oprukkende Fransche legermagt naar het Spaansche moordtooneel! LODEWIJK PHILIPS kiest het behoud van den vrede boven den allergelukkigsten oorlog; al gaat die keuze ook gepaard met opofferingen; met andere woorden, al moet de zaak van het *Spaansche* liberalismus er ook door te gronde gaan; al overweldigt ook DON CARLOS den Spaanschen troon. En dien geest van vredelievendheid ademt LODEWIJK PHILIPS met zijne Engelsche coalitie-confraters, in wier boezem, op gelijke wijze, niets dan zucht naar vredebehoud troont. Hoe verschillend, hoe wijd uiteenloopend steken de huidige gezindheden dier gezagvoerders af bij hunne gevoelens in 1831 en 1833. Toen schraagden zij, hoe wederregtelijk en barbaarsch ook, het *Belgische* liberalismus ten spijt van het constitutioneele Noord-Nederlandsche regeringsbestuur; toen gaven zij terstond, op het hulpgeschrei van den moedeloozen LEOPOLD, bevel tot het oprukken eener verdubbelde scheeps- en landmagt, om de zwakheid van hun creatuur te versterken en te gemoet te komen; en die poging, die daad, zagen onze zoogenoemde hooge bondgenooten met over elkander geslagen armen aan, zonder dat het hun een oogenblik in den zin kwam, om het te beletten. Van waar dit verschil, dit in het oog loopend verschil? Zijn de Christino's dan minder hulpwaardig dan de Belgische opstandelingen? Is de zegepraal van DON CARLOS voor Spanje gewenschter dan de zegepraal van Koning WILLEM voor ons nationaal belang zou geweest zijn? Staat het viervoudig vriendschapsverbond dan op zulke losse schroeven, dat *Frankrijk*, des verkiezende, geene hand behoeft uit te steken, om den erkenden troon van ISABELLA voor omstorting te helpen behoeden? Is de erkenning dier jeugdige koningin dan slechts voor de leus geschied, en DON CARLOS juist daarom oogluikend uit *Engeland*, dwars door *Frankrijk*, naar *Spanje* verhuisd, om zich dáár, op zijne beurt, eenmaal door *Engeland* en *Frankrijk* als wettig koning erkend te zien? Ter beantwoording dezer hoofdvragen, uit het vraagstuk der Interventie of Non-interventie, als van zelve voortvloeijende, kan dit weinige, onzes inziens, dienen: De koning der Franschen is de revolutionairen boven het hoofd gewassen. Hij handelt tegenwoordig meer naar eigen overtuiging. Het in 1830 vriendschappelijk gearmd gaan, met den nu voor altijd rustenden LA FAIJETTE, zou, al leefde LODEWIJK PHILIPS hooge beschermer en vroegere gunsteling ook *nog*, in 1835 geene plaats meer vinden. De burger-koning van 1830, wiens gezag het uitvloeisel der volks-souvereiniteit was, is langzamerhand in een' monarchalen koning veranderd, die er thans zijne hoogste eer, zijn hoogste belang in stelt, om, eenstemmig met de overige mogendheden, de algemeene rust van Europa te handhaven. De oorlogskans is in *Spanje* hagchelijker dan zij in *België* was. De *Christino's* willen geene vreemde hulp, en zouden er zich hoogst-waarschijnlijk met geweld tegen verzetten. De Belgen zagen er reikhalzend naar uit, en waren in 1831 nog te onbedreven, om den kampstrijd tegen onze heirmagt vol te houden. De belangrijke uitgaven, die een interventie-oorlog in *Spanje* vordert, zijn te aanzienlijk, om daarover bedachteloos heen te stappen; terwijl de uitgaven, zonder algemeene goedkeuring der kamers, niet mogen, niet kunnen worden geleden. En om die uitgaven, van het verarmde *Spanje* met vrucht terug te vorderen, laat zich bezwaarlijk vooruit zien. —

Maar *Frankrijk* en *Engeland*, zegt men, willen toch iets ten behoeve van het Madrilsche gouvernement doen. Zij zullen hetzelve met eene scheepsmagt ondersteunen, denkelijk om langs de kusten te kruissen en den toevoer aan DON CARLOS te beletten, die niet te water, maar te land strijdt; waarbij nog komt het ter dispositie stellen van het Algiersche legioen, groot 6000 man, (een handvol volks, die weinig beteekent), en eindelijk, het oprukken van een Portugeesch legertje. Zie daar dus eene gedeeltelijke interventie, eene soort van *juste milieu*, om aan den eenen kant CHRISTINA te toonen, dat men haar niet ongenegen is, en aan den anderen kant de noordsche mogendheden te doen zien, dat men het algemeene oorlogszwaard zoo lang mogelijk in de schede tracht te houden. Hoe de afloop van dit alles zijn zal, laat zich moeijelijk vooraf berekenen. De staatkundige we-

reld levert dagelijks zoo vele zonderlinge verschijnselen en omstandigheden op, dat er geen pijl op te trekken is. De oppositie-bladen zijn vrij algemeen tegen de interventie.

Het *Journal des Debats*, daarentegen, is nog altijd van eene geheel andere meening; het beweert, bij voortduring, dat het de pligt van het Julij-gouvernement is, te zorgen, dat het absolutismus in *Spanje* niet op het liberalismus zegeviere; dat het besluit eener non-interventie zich moet gronden op deze drie motiven: of op de veronderstelling, dat het Spaansche *juste millieu* sterk genoeg is, om zich zelven te kunnen staande houden; of, dat de geest van het Spaansche liberalismus kracht genoeg bezit, om den binnenlandschen vijanden, den carlisten, op den duur, moedig het hoofd te kunnen bieden; of, dat men de zegepraal van DON CARLOS liever ziet stand grijpen, dan de voortduring van het bastaard-Madridsche gouvernement. — Maar — zegt gedacht Journaal in één zijner laatste nommers — *Frankrijk* zal zich spoedig zijne werkeloosheid beklagen, en *nolens volens* moeten interveniëren, bijaldien het zijn eigen staatkundig belang niet op eens den bodem wenscht te zien ingeslagen.

Iets over de Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij.

Het liefelijke zomer-saisoen lokt weder eene menigte reizigers herwaarts, om zich in onze schoone streken te komen verlustigen met de beschouwing en bewondering der heerlijke natuur; of om van hier een uitstap te doen naar *Kleef*, *Dusseldorp*, *Keulen*, of verder rijnopwaarts. De gelegenheden, die zich daartoe aanbieden, zijn zoo veelvuldig, dat men de ruimste keuze heeft, om, hetzij van hier, hetzij van *Nijmegen*, per snelwagen of stoomboot naar de plaats zijner bestemming te reizen. Wij verheugden ons dan ook niet weinig, toen de Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij tot het daarstellen eener geregelde Stoombootvaart van *Rotterdam* over *Arnhem* naar *Keulen* en terug besloot, hetgeen natuurlijker wijze voor menig ingezeten dezer stad een verhoogd middel van bestaan werd. De stand der hier voorbij stroomende rivier heeft, gedurende dit jaar, aan die vaart nog geene beletselen in den weg gesteld, en de reizigers alzoo eenen gemakkelijken en aangenamen weg blijven opleveren, om hunne wenschen te kunnen bevredigen. Maar, wat de natuur tot hiertoe gunstigs voor hen deed, werd door gezegde Maatschappij niet altijd even gunstig opgevolgd; integendeel, er zijn van tijd tot tijd zulke gegronde klagten tegen hare directie gerezen, dat men onwillekeurig moet vragen: »Heeft die maatschappij den lust verloren, om hare eer te handhaven, en hare fouten te verbeteren?«

Het jongste Pinksterfeest gaf tot zulk eene vraag weder geschikte aanleiding. Vele liefhebbers en voorstanders der edele toonkunst werden, èn door het schoone weder, èn door de in de dagbladen en op fraai gedrukte tabellen aangewezene gelegenheid, om in twee dagen van *Rotterdam* naar *Keulen* per snelboot te kunnen reizen, ter bijwoning van het groote, jaarlijksche muzijkfeest, aangespoord, van die snelle gelegenheid gebruik te maken; doch vonden zich, wat dit laatste betreft, deerlijk in hunne verwachting bedrogen. In plaats van den snelvarenden *Ludwig*, gaf de maatschappij hun, in hare hooge wijsheid, den nieuwen *Nederlander*, die met den *Arnhemmer* in luiheid schijnt te wedijveren, tot vaartuig. Vrijdag avond, den 5 dezer, vertrok genoemde Stoomboot van hier naar *Keulen*; maar niet regtdoor. Te *Emmerik* werden de passagiers verpligt, zich een oponthoud van eenige uren te getroosten, om reden de gezegde boot nog niet van wege het Pruissische gouvernement was goedgekeurd. Door dit oponthoud en den verderen tragen voortgang der boot, kwamen de met reden ongeduldig gewordene reizigers, in plaats van zaturdag avond, zondag namiddag ten vijf uren eerst te *Keulen* aan, hetgeen hen alzoo bijna in de onmogelijkheid had gesteld, om aan hun verlangen, ter bijwoning van het bewuste feest, den eersten avond, te kunnen voldoen.

Bij het onaangename dezer vertraging komt nog, dat de reizigers tot meerder vertering werden genoodzaakt, dan zij zich hadden kunnen voorstellen, en er eindelijk gebrek aan goeden spijs-voorraad kwam; terwijl men nog bovendien van hen vorderde, dat zij het gebruik der slaapplaatsen voor den tweeden nacht betaalden, hetgeen, wèl ingezien, niet te pas kon komen, omdat het de schuld der Maatschappij was, die hen twee nachten onder weg had doen blijven.

Eene andere grief kwam ons ter ooren van reizigers, die er, ook alweêr volgens de bestaande annonces, stellig op gerekend hadden, Donderdag den 11den des morgens ten één ure, van *Dusseldorp* over *Arnhem* naar *Rotterdam* te kunnen vertrekken. Zij verschenen op den bepaalden tijd ter plaatse der afvaart; maar vonden geene boot, en stonden daar te wachten tot zes ure, toen eindelijk de *Nederlander* kwam afzakken; doch niet om hen op te nemen; neen! maar om zijne van *Keulen* derwaarts gebragte passagiers te lossen, vervolgens regtsomkeert te maken en weêr naar *Keulen* terug te keeren; latende de, tot geduld uitgeputte, reizigers nog langer wachten, waarop? op de komst van den befaamden *Arnhemmer*, die ten 8 ure arriveerde, en, in plaats van dadelijk, om het lossen van goederen, eerst twee uren later van *Dusseldorp* afvoer, en des avonds ten 8 ure, in plaats van des namiddags ten 1 ure beloofden te *Arnhem* aankwam. Wij hopen, in het belang der reizigers, dat de Maatschappij deze grove fouten en logenstraffing harer openlijke aankondigingen in het vervolg zal trachten voor te komen, en verzoeken haar bij deze gelegenheid, zoo zij niet mogt besluiten, den *Arnhemmer* uit de vaart te laten, dan ten minste den naam te veranderen, dewijl het Arnhems ingezetenen onaangenaam in de ooren klinkt, gedurig te hooren gewagen van den *luijen Arnhemmer*.

DOESBORGH, 14 Junij 1835.

Ds. *J. R. Wernink*, te Leksmond, voor de beroeping herwaarts bedankt hebbende, heeft de Kerkenraad der Hervormde Gemeente alhier het vorig twaalftal zestal aangevuld met Ds. *J. E. de Voogt*, Predikant te Nederlangbroek, en daaruit aanstonds, met eenparige stemmen, beroepen: den Wel Eerw. Heer *J. E. de Voogt*, Predikant te Nederlangbroek.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 18 Junij: 1 El 9 Palm 3 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D.
Den 19 Junij: 1 El 9 Palm 3 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 5 D.

Heden verloste zeer voorspoedig van een welgeschapen Zoon, *A. A. BRUGGER, MAES*, geliefde Echtgenoot van

F. SLEURS.

Rotterdam,
den 15 Junij 1835.

Op heden overleed, ten mijnen huize, aan eene zenuwzinkingkoorts, mijn hartelijk geliefde Zoon *ANTONY MOENS* VAN DER *WENS*, in den nog jeugdigen ouderdom van cirra $31\frac{1}{2}$ jaar, 2de Luitenant bij de 1ste Afdeeling Geldersche Schutterij, thans met onbepaald verlof. Ik verlies in hem eenen braven zoon en mijne andere kinderen eenen hun liefhebbenden Broeder. Allen, die hem gekend hebben, zullen voorzeker eene traan aan zijne nagedachtenis wijden.

ROTTERDAM,
den 15den Julij 1835.

MARIA ELIZABETH MOENS,
Wed. JOACHIM VAN DER WENS.

---

§ § § De PROVINCIALE COMMISSIE van GENEESKUNDIG ONDERZOEK en TOEVOORZIGT in *GELDERLAND* berigt, dat hare gewone Vergadering weder zal aanvangen op Dingsdag den 28sten Julij aanstaande, en noodigt hen, die tot het afleggen van Examen wenschen te worden toegelaten, uit, om zich deswege te adresseren, en de vereischte bewijsstukken *franko* toe te zenden, *uiterlijk* op den 18den Julij, aan den Ondergeteekende, wonende te *Nijmegen*.

Arnhem, den 15den Junij 1835.

In naam der Commissie voornd.,
Dr. C. VAN ELDIK,
Secretaris.

---

§ § § De Notarissen Mr. *H. B. VAN DAALEN* en † † *D. BEEK*, residerende te *Wageningen*, zullen, namens de Hoog Wel Geboren Vrouwe Douairiere *BARON VAN GOLTSTEIN*, *op Maandag den 22 Junij 1835*, *des middags precies ten 12 ure*, in het Logement *de Vergulde Bok*, te *Renkum*, publiek verkoopen

110 perceelen best HEELGRAS, staande op de UITERWAARDEN, onder *Renkum* en *Doorweerth* gelegen.

---

§ § § Men is voornemens, om op Donderdag den 25sten Junij † † 1835, des middags ten 4 ure, ten huize van *J. DE BRUIN*, op de *Praamp(?)*..., in het openbaar te veilen, ongeveerd HONDERD PERCEELEN, ALLERBEST UITERWAARDEN HEELGRAS, zoo als dezelve in tijds zullen uitgebaakt zijn, op *de Pleij*, onder *Huissen*, alsmede in de Heerlijkheid *Meinerswijk* onder *Elst* waarvan aanwijzing te bekomen is bij *BURGERS*, op *de Pleij*, en bij *MURKES*, op den huize *Meinerswijk*.

Verkooping van Vaste Goederen te Didam.

Ten overstaan van den Notaris Mr. *FRANS DE BOTH*, zullen, op Dingsdag den 30sten Junij, bij inzaten en 14 dagen daarna, bij toeslag, telkens des voordemiddags ten 10 ure, ten huize van den Kastelein *DERK BERENDSEN*, te *Didam*, publick worden verkocht:

1o. Een zoogenaamd PARK, groot ongeveer 9 Bunders, bestaande in BOSCH-, BOUW- en WEIDELAND, gelegen onder *Didam*, Buurschap *den Bosch*.

2o. Een dito PARK, groot ongeveer 6 Bunders, zijnde BOUW- en WEIDELAND, mede gelegen onder *Didam*, Buurschap *Lool*.

De beide genoemde Percelen, zijn uitmuntend geschikt tot aankweeking van onderscheidene soorten van Bosch- en Boomgewassen.

en 3o. Eindelijk nog 7 Schoone Stukken BOUWLAND, gelegen in en om het Dorp *Didam*.

Nadere informatie te bekomen, ten kantore van den heer *VAN EMBDEN* te *Didam*.

Uit de Hand te koop:

Eene sterke en lot... [illegible] ..., benevens een HANDWAGEN, ... [illegible] ... goederen; beiden te bevragen bij ... Boekdrukker *C. A. THIEME*, te *Arnhem*. — Brieven franko.

---

§ § § Men verlangt, tegen primo November, te huren, in de Provincie *Gelderland*, een HUIS, TUIN en STALLING. — Adres, met opgave der ligging en van den prijs, met franko brieven, onder Letter Z, ter Boek- en Courantdrukkerij van *C. A. THIEME*, te *Arnhem*.

---

§ § § Met primo November wordt verlangd een TUINMAN, ongehuwd, niet boven de 35 jaren, het Snoeijen verstaan de, d... M...tuin goed kunnende verzorgen, en tevens als KNECHT kunnende dienen. Adres, met franko brieven, of in persoon, bij den Boekhandelaar *THIEME*, te *Zutphen*.

TE ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.